קיח: ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

ואקדיה מכחוץ. לכרוך את הזורקים מחוץ לחומת הסוכה כדמפרש (דף פז ב) גובריא מילך די הסיקו לגדרך מיכך ועבד נגו קטיל הימון שביעא דגולת: **ואמת ה' לעולם.** שקיים לי דכרו ושמר לי הכטחתו שהבטיחני להעיל מכני בניו של מלכרהם: **שנתן לו רבו מתנה.** פרנסה לבנים: ה"ג **כיון דנחיתו כולכי שמיא עלייהו נחיתו לנקורי נפשייהו כנחל קיקיון: ואמת ה' לעולם.** שמילם לנו מתנותינו ממיל פרעה להתפרנס ממנו: **שמוני כניך.** מרוב מטחותם בגלות: **כחולדה וז שדרה כעיקרי כחים.** והיינו עקרת הבית: **לומות העולם מאי עבידתייהו.** לשכומי משום דגבר עליהו חקדו הא ענן לשכומי: **מגבורות ונפלאות.** למזימו שעשה לי: **וקנה.** עלת ישראל כין הקניס כיעב: **חויר מיעב.** זה מלום שכמוב כה (שם ז) מלכה ומדקה ומשרת כרגלה לפקה חה לרכו של חזיר: **שכל מעשיה נכתבים בקולמוס אחד.** כלו' פה אחד להם להרע: **מפרפס.** מחיר פם פוסט יד: **כרלי.** כלומר מתניס עם ישראל לעשות רלונס בשומד שהם מקנלין ואין מקיימין דבריהס: זה

רש"ם

ואקדיה מכחוץ. לכרוך את הזורקין לחומן לתוך החור כדכתיב (דניאל ג) גובריא מילך די הסיקו לשדרך מיכך ועבד נגו קטיל הימון שביעא דגולת: **פלוג חומן ליבשה.** ומימנו לקנטורה שם בזכות שאמרו (שמות יד) כי ה' נלחם להם במלריס והיינו דכתיב (שם טו) נטית ימינך תבלעמו ארץ שנשבע הקב"ה לאדך שלא תעשם על קבורתן: **שנתן לו רבו מתנה.** פרנסה לדגים: **כיון דנחיתו כולכי שמיא עלייהו נחיתו לאקורי נפשייהו כנחל קיקיון: פפתו דגים.** שבים: **נחל קישון גרפס.** ליס כדכתיב (קהלת ה) כל הנחלים הולכים אל הים: **ואמת ה' לעולם.** שמילם לנו מתנותינו ממיל פרעה להתפרנם ממנו: **אמרה כנסת ישראל.** החזקים והמשופים שבהן אמרו על שאינם משופים כל כך כדאמעמע שם הבניס שהשם נועקת על הבניס שבשום עקרת הבית: **שמוני כניך.** מרוב מטחתם בגלות: **כחולדה וז שדרה כעיקרי כחים.** והיינו עקרת הבית: **לומי מפוכה לפניך.** להבתי משמע כמו להבתני כלומר להבת לומי: **לי נאה להושיע.** יותר מכל התומות שהרי ישראל יחידין: **כשהלה רבי ישמעאל ברבי יוסי שלח לו כך.** בהרבה מקומות בש"ס מלינו שהלה לו רבי לרבי ישמעאל ברבי יוסי בחליו כן והדבריס שהשיב לו כאן לא השיב לו פעם אחרת ושמא מלאים הרבה אלה רבי ישמעאל וכבל פעם ופעם שלח לו רבי והוא משיב לו לי נמי כולן השיבן בפעם אחת וכש"ס מידען בהסכמות כל אחת על מקומה: **לומות העולם מאי עבידתייהו.** לשכומי משום דעליהו גבר חקדו הא ענן לשכומי: **מגבורות ונפלאות.** למזינו שעשה בעולם וכל שכן אלו כי גבר עליהו חקדו יותר מכל לומה ולשון: **יפתי חשמים.** דוכוות למלך המשיח

ואקדיה מבחוץ ואעשה [ב]**נם בתוך נם אמר לו הקב"ה** רד באותה שעה פתח גבריאל ואמר ואמת ה' לעולם ר' נתן אומר ואמת ה' לעולם דגים שבים אמרוהו כדרב הונא דאמר רב הונא ישראל שבאותו הדור מקטני אמנה היו [ג]ובדדרש רבה בר מרי מאי דכתיב [1]ויזמרו על ים בים סוף מלמד שהזמרו ישראל באותה שעה ואמרו כשם שאנו עולין מצד אחר כך מצריים עולים מצד אחר אמר לו הקב"ה לשר של ים פלוט אותן ליבשה אמר לפניו רבש"ע בלום יש עבד שנותן לו רבו מתנה וחוזר וגוטל ממנו אמר לו אתן לך אחד ומחצה שבהן אמר לו רבש"ע יש עבד שתובע את רבו אמר לו נחל קישון יהא לי ערב מיד פלט אותן ליבשה ובאו ישראל וראו אותן שנאמר [2]וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים מאי אחד ומחצה שבהן דאילו בפרעה כתיב [3]ששׁ מאות רכב בחור ואילו בסיסרא כתיב [4]תשע מאות רכב ברזל כי אתא סיסרא [אתא עלייהו בדקרי דפרזלא הוציא הקב"ה עליהם כוכבים ממסילותם דכתיב] [5]מן שמים נלחמו הכוכבים כיון דנחיתו כוכבי שמים עלייהו אקדירו הני דקרי דפרזלא נחיתו לאקרורי למיסחי נפשייהו בנחל קישון אמר לו הקב"ה לנחל קישון לך והשלם ערבונך מיד גרפם נחל קישון והשליכן לים שנאמר [6]נחל קישון גרפם נחל קדומים מאי נחל קדומים נחל שנעשה ערב מקדם באותה שעה פתחו דגים של ים ואמרו ואמת ה' לעולם אמר רבי שמעון בן לקיש מאי דכתיב [7]מושיבי עקרת הבית אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע שמוני בניך[ג] כחולדה זו הדרה בעיקרי בתים: דרש רבא [8]מאי דכתיב [8]אהבתי כי ישמע ה' אמרה כנסת ישראל רבש"ע אימת אני אהובה לפניך בזמן שתשמע קול תחנוני דלותי ולי יהושיע אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אע"פ שדלה אני במצות לך אני ולי נאה להושיע אמר רב כהנא כשחלה רבי ישמעאל בר' יוסי שלח לו ר' אמור לנו שנים ושלשה דברים שאמרת לנו משום אביך שלח לו כך אמר אבא מאי דכתיב [9]הללו את ה' כל גוים אומות העולם מאי עבידתייהו ה"ק הללו את ה' כל גוים אגבורות ונפלאות דעביד בהדייהו כל שכן אנו דגבר עלינו חסדו [10](אמר לו) ועוד (חדא) עתידה מצרים שתביא דורון למשיח כסבור אינו מקבל מהם אמר לו הקב"ה למשיח קבל מהם אכסניא עשו לבני במצרים מיד [10]יאתיו חשמנים מני מצרים נשאה כוש ק"ו בעצמה ומה הללו שנשתעבדו בהן כך אני שלא נשתעבדתי בהן לא כ"ש אמר לו הקב"ה קבל מהם מיד [10]כוש תריין ידיו לאלהים נשאה מלכות [רומי] הרשעה ק"ו בעצמה ומה הללו שאין אחיהן כך אנו שאנו אחיהן לא כ"ש אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל [11]נער חית קנה נעור חיה וקנה לך עדה דבר אחר נעור חית קנה שדרה בין הקנים דכתיב [12]יכרסמנה חזיר מיער ויז שדי ירענה [13]אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן נעור בחיה שכל מעשיה נכתבין בקולמוס אחד [11]עדת אבירים בעגלי עמים ששחטו אבירים כעגלים שאין להם בעלים [11]מתרפס ברצי כסף שפושטין יד לקבל ממון ואין עושין רצון בעלים [11]פיזר עמים קרבות יחפצון מי גרם להם לישראל שיתפזרו לבין אומות העולם קריבות שהיו חפצין בהן ועוד שלח לו ג' מאות וששים וחמשה שוקים בכרך גדול של רומי וכל אחד ואחד היו בו שלש מאות וששים וחמשה בירניות וכל בירנית ובירנית היו בו שלש מאות וששים וחמשה מעלות וכל מעלה ומעלה היו בו כדי לזון את כל העולם כולו אמר רבי [14](ישמעאל) לרבי ואמרי לה [15](לר' ישמעאל בר יוסי) הני למן לך ולחברך ולחברותך שנאמר [13]סחרה ואתננה קודש לה' לא יאצר ולא יחסן כי ליושבים לפני ה' יהיה וגו' מאי לא יאצר תני רב יוסף לא יאצר זה בית אוצר ולא יחסן זה בית גניזה מאי כי ליושבים לפני ה' אר"א זה

בן שמים נלחמו הכוכבי' ממסיל'ותם.

במקומן היו עומדים ומשמן מגיע עד למרן וכן פירש"י בעיטוקי מקלע ומימה למ"ד כפ' מי סיהיה (לעיל דף נד.) כל העולם כולו ממת כוכב ג' עומד המין ידלו הכוכבים הלא מלמד נמשלת העולם כ"ל הלא מירי הלא כוכבים של גגגל שהן מזלות קבועים מכל שמר כוכבים קטנים הם מ"ה:

כמלודה

זה

רבינו חננאל

ועניין ויזמרו על ים בים סוף ישראל שבאותו הדור קטני אמנה היו אמרו כשם שאנו עולין מצד זה כך המצרים עלו מן הצד האחר וכו'. אמרה כנסת ישראל אע"פ שדלה אני מן המצות לי נאה להושיע אהבתי כי ישמע ה' הללו את ה' כל גוים, וכל שכן אנו דגבר עלינו חסדו. ועניין יאתיו חשמנים מני מצרים, למלך המשיח. לא יאצר ולא יחסן כי לישובים לפני ה', זה המקבל פני חבירו בישיבה.

מוסף רש"י

כך מצריים עולים מצד אחר. ממוך ממנו וירדפו אחריהן (שמות יד ט). בעיקרי בתים. קרו"ש בלע"ז (חולין ב:). **אע"פ שדלה אני במצות.** כגון ביומים, שאין זמיתיהן מכריעין לנלות לסם מיכוסם, לך אני ולי נאה להושיע. להעיל בלפי חסד (דניה יז:).

ה'רה אור השלם

א. אבותינו במצרים לא
ה' הכילו נפלאותיך לא
זָכְרוּ אֶת רב חַסְדֶּיךָ
וַיָּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף:
תהלים קו ז

ב. וַיּוֹשַׁע יְיָ בְּיוֹם ההוּא
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם:
שמות יד ל

ג. וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב
בְּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם
וְשִׁלִשִׁם עַל כֻּלּוֹ:
שמות יד ז

ד. וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵי יְיָ כִּי תֵּשַׁע מֵאוֹת
רֶכֶב ברזל לו והוא לָחַץ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחָזְקָה
עִרִים שָׁנָה:
שופטים ד ג

ה. מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ
הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם
נִלְחַם עִם סִיסְרָא:
שופטים ה כ

ו. נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפָם נַחַל
קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן
תִּדְרְכִי נַפְשִׁי עֹז:
שופטים ה כא

ז. מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת
אֵב הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּ
יָהּ
תהלים קיג ט

ח. אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ
אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי:
תהלים קטז א

ט. הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם
שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים:
תהלים קיז א

י. יַאתְיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי
מִצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו
לֵאלֹהִים:
תהלים סח לב

יא. נַעַר חִית קְנֵה עֶרֶת
אֲבִירִים בַּעֲגָלֵי עַמִּים
מִתְרַפֵּס בִּרְצֵי כָּסֶף כּזֹר
עַמִּים קְרָבוֹת יַחְפֹּצוּ:
תהלים סח לא

יב. יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר
וְזִיז שָׁדַי יִרְעֶנָּה:
תהלים פ יד

יג. וְהָיָה סְחָרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ
קֹדֶשׁ לַיְיָ לֹא יֵאָצֵר וְלֹא
יֵחָכֵז כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְיָ
יִהְיֶה סְחָרָהּ לֶאֱכֹל
לְשֹׂבַע וְלִמְכַסֶּה
עָתִק: ישעיהו כג יח